

[Engell]

også gøre i forbindelse med de debatter, der var i Folketinget på det tidspunkt, at der er et flertal for en sådan ordning under en eller anden form.

Jeg har også hæftet mig ved, som justitsministeren nævnte det, at den nye regering i sit regeringsgrundlag klart har fastslået, at man vil medvirke til at fremme forslaget om oprettelsen af et lovråd, der skal være rådgivende i principielle spørgsmål, herunder særligt grundlovsfortolkning, forpligtelser over for menneskerettighederne og andre internationale forpligtelser. Derfor må jeg også gå ud fra, at regeringen eller i hvert fald regeringspartierne snarest fremsætter et sådant forslag, som kan være udgangspunkt for drøftelser.

Vi vil fra den konservative folketingsgruppes side kritisk, men også konstruktivt gå ind i drøftelserne om et sådant forslag, men det forudsætter så sandelig, at de principielle problemer, som har eksisteret, siden vi startede med at diskutere denne sag, bliver afklaret. Og her må jeg ligeud sige, at der ikke i den debat, der gennem de seneste par år har været om oprettelsen af et lovvurderingsråd, er kommet nogen afgørende synspunkter om, hvordan man vil løse problemerne.

Eksempelvis har man ikke løst problemet med, hvad Folketinget skal stille op, hvis et lovvurderingsråd indbyrdes er uenigt om de retlige vurderinger, der foretages. Hvem er det så, Folketinget skal holde sig til? Det er, som om man fra forslagsstillernes side forventer klare og fuldstændig entydige udtalelser fra det påtænkte lovvurderingsråd.

På samme måde mener jeg, at det er helt afgørende at få præciseret, hvilke retlige forpligtelser Folketinget måtte påtage sig, såfremt der nedsættes et lovvurderingsråd. Er det sådan, at Folketinget vil få et selvstændigt juridisk ansvar, som Folketinget ikke har i dag, og hvilket ansvar og hvor vidtrækkende vil det i givet fald være?

Jeg må sige, at i betragtning af, at forslaget nu har ligget på bordet i en meget lang periode og den nuværende regering og en del af de nuværende regeringspartier ikke alene i debatten her i Folketinget, men også i den offentlige debat så klart har udtalt sig til fordel for et sådant lovvurderingsråd, er det ret forståeligt, at man ikke har forsøgt at besvare nogle af de spørgsmål, som vi gennem de seneste år har rejst i forbindelse med forslaget.

Hvordan har man tænkt sig at et lovvurderingsråd skal behandle hastesager? Skal der til reglerne om et råds arbejde være knyttet formelle regler om, hvem der kan spørge rådet? Bliver der svarpligt for rådet på ethvert spørgsmål? Hvilken mindretalsbeskyttelse vil man eventuelt sikre, når det gælder adgangen til at kunne stille spørgsmål? Og der er mange, mange andre tilsvarende væsentlige problemer.

Når jeg siger, at den konservative folketingsgruppe kritisk, men konstruktivt vil gå ind i drøftelserne, så mener jeg også, det klart må præciseres, at nedsættelsen af et sådant råd ikke kan eller skal opfattes som et konkurrerende eller alternativt organ til Justitsministeriets Lovafdeling. Vi har som regering været fuldt tilfreds med den rådgivning, der er kommet fra Justitsministeriet, og vi har også som opposition fuld tillid til Justitsministeriets rådgivning i juridiske spørgsmål. Det skal der ikke herske tvivl om. Vi har også respekt for, at regeringen selvfølgelig til sin rådighed må have en lovafdeling – hvad ellers? – til at klare både egne og andre ministeriers spørgsmål.

Men jeg kunne lide at spørge justitsministeren, hvad regeringen egentlig forestiller sig, såfremt der i forbindelse med vurderingen af væsentlige juridiske spørgsmål fremkommer forskellige vurderinger fra Justitsministeriets loveksperter og fra et lovvurderingsråd, der nedsættes af Folketinget.

Det er jo flot, når både justitsministeren og hr. Ole Espersen erklærer sig positive over for et sådant forslag, men det er ikke nok bare at være positiv. Hvis det ikke skal være udtryk for en mærkelig form for moral, at man i opposition mener ét og i regering noget andet, må der dog være klare tanker om, hvordan man forestiller sig de principielle spørgsmål bliver afklaret, og hvordan man f.eks. vil løse det problem, der kan opstå, hvis der kommer forskellige juridiske vurderinger fra et folketingsorgan og fra Justitsministeriets Lovafdeling på dette punkt.

Vi har mange andre principielle spørgsmål og indvendinger, og jeg vil sige ligeud, som jeg har sagt det tidligere, at vi ikke mener, det er nogen god idé. Vi må imidlertid tage udgangspunkt i, at der i Folketinget er et flertal, og derfor vil vi også konstruktivt kritisk deltage i drøftelserne.